

2. சமூக – பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள்

சமூகப் பிரச்சனைகள்

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற நாள் முதல் பல்வேறு சமூக பிரச்சனைகளை சந்தித்து வருகிறது. அவற்றுள் முக்கியமானவை எழுத்தறிவின்மை, குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனைகள் மற்றும் பெண்களுக்கு எதிரான அநீதி போன்றவைகளாகும்.

எழுத்தறிவின்மை

எழுதவோ, படிக்கவோ இயலாத நிலை-எழுத்தறிவின்மை எனப்படும். எழுத்தறிவின்மை மக்களின் அறியாமைக்கு வழி வகுக்கின்றது. எழுத்தறிவு அளவு மற்றும் கல்வி வளர்ச்சி நாட்டின் வளர்ச்சியை நிர்ணயம் செய்யும் காரணிகளாகும். எழுத்தறிவின்மை இந்தியாவின் தலையாய பிரச்சனையாக உள்ளது. எழுத்தறிவின்மையால் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி தடைபடுவதோடு மட்டுமல்லாது, அரசியல் மற்றும் சமூக,பொருளாதார பிரச்சனைகளையும் உருவாக்குகிறது. எழுத்தறிவின்மையால் அரசாங்கம் அளிக்கும் பல்வேறு நலத்திட்டங்களை கூட அறிய முடியாமல் போகிறது. எழுத்தறிவின்மை குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனைகளை, பெண்கள் கொலை மற்றும் மக்கள் தொகை பெருக்கத்திற்கு காரணமாக அமைகிறது.எனவே எழுத்தறிவின்மை நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் தடைக்கல்லாக அமைகிறது.

எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்

இந்திய அரசியல் அமைப்பு, மக்களுக்கு கல்வி அளிப்பதை

அடிப்படை உரிமையாக உத்தரவாதம் செய்கிறது. 1948-1949-ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழக மானியக்குழு தாய் மொழி மூலம் கல்வி கற்பது எழுத்தறிவு அளவினை உயர்த்தும் எனக் கூறியுள்ளது.

1968-ஆம் ஆண்டு கல்விக் கொள்கை நாடு முழுவதும் ஒரேமாதிரியான கல்வி முறையை (10+2+3)அறிமுகப்படுத்தி உள்ளது.

1986-ஆம் ஆண்டின் தேசிய கல்விக் கொள்கை, ஆரம்பக் கல்வியை கட்டாயமாக்கியது. மேலும் முறைசாராக் கல்வி முறையை அறிமுகப்படுத்தி, மாணவர்கள் சீராக கல்வி பயில வழிவகுத்தது. 1992-ஆம் ஆண்டின் தேசிய கல்விக் கொள்கை “**கரும் பலகைத்திட்டம்**” மூலம் பள்ளிகளுக்கு அடிப்படை வசதிகள் செய்து தர வழிவகை செய்தது. 1991-ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் தாவே அறிமுகப்படுத்திய குறைந்தபட்ச கற்றல் அளவு (MLL) மூலம் ஆரம்பப் பள்ளிக் கல்வி வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.

தேசிய எழுத்தறிவு குழு, வயது வந்தோர் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது. அனைவருக்கும் கல்வி இயக்க (SSA -2002)திட்டத்தின்மூலம் ஆரம்பக் கல்வியை உலகளாவிய அளவில் மேம்படுத்த சமுதாயத்தின் ஒத்துழைப்போடு முயற்சிகள் எடுத்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது.

எழுத்தறிவின்மையை ஒழிக்க தமிழக அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள்

பள்ளிக்கு செல்லக்கூடிய வயதில், அனைத்து குழந்தைகளும் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். சர்வ சிக்ஷா

இந்தியாவில் எழுத்தறிவு அளவு (%) (1951-2011)

கணக்கெடுப்பு வருடம்	மக்கள் %	ஆண் %	பெண்%	ஆண்-பெண் எழுத்தறிவு இடைவெளி
1951	18.33	27.16	8.86	18.30
1961	28.30	40.40	15.35	25.05
1971	34.45	45.96	21.97	23.98
1981	43.57	56.38	29.76	26.62
1991	52.21	64.13	39.29	24.84
2001	65.38	78.85	54.16	21.70
2011	74.04	82.14	65.46	16.68

ஆதாரம்: மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு அறிக்கை

அபியான் திட்டத்தின்படி, அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் 2010 - ஆம் ஆண்டிற்குள் ஆரம்பக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும். ஆண்-பெண் எழுத்தறிவு மற்றும் சமூக இடைவெளி குறைக்கப்பட வேண்டும். மேலும் மக்கள் தொகை 300-க்கு மேல் உள்ள ஊர்களில் ஆரம்ப பாடசாலை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் அரசாங்கம் செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழக அரசு “அனைவருக்கும் கல்வி” வழங்கும் நோக்கோடு கொண்டுவரப்பட்டுள்ள அனைவருக்கும் கல்வி என்ற திட்டம் சிறப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது.

2011 - கணக்கெடுப்பின்படி, தமிழகத்தில் எழுத்தறிவு 80.33% ஆகும். ஆண்கள் 86.81%, பெண்கள் 73.86%.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை 1990-ஆம் ஆண்டினை பன்னாட்டு எழுத்தறிவு வருடமாகவும், செப்டம்பர் 8-ஆம் தேதியை உலக எழுத்தறிவு தினமாகவும் அறிவித்துள்ளது.

குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனைகள்

தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் 14 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் ஆவார்கள். உலகிலேயே இந்தியாவில்தான் அதிக குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். இந்தியாவில் 2011 - ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி, 4.35 மில்லியன் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். இது இந்திய மக்கள் தொகையில் 0.36 சதவீதமாகும்.

குழந்தைத் தொழிலாளர் உருவாகக் காரணங்கள்

இந்தியாவில் குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனை என்பது ஒரு சமூகப் பிரச்சனை. குழந்தைகளுக்கு முறையான உணவு, உடை, கல்வி, இருப்பிடம் போன்றவை கிடைக்காததால் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் உருவாகிறார்கள். குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் கடைகள், உணவகங்கள் மற்றும் தொழிற்கூடங்களில் சிறு சிறு பணிகளை செய்து வருகின்றனர். இது வறுமை, கல்வியறிவின்மை போன்றவை தோன்ற வழிவகுக்கிறது.

சமூக அறிவியல்

குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் முறை ஒழிக்கப்பட அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள்

1949-ஆம் ஆண்டு குழந்தைகள் பணி சட்டத்தின்படி, குழந்தைகள் பணிபுரிய 14 வயது நிரம்பியிருக்க வேண்டும் என்றும், பின்னர் இது 17 வயதாகவும் உயர்த்தப்பட்டது. 1951-ஆம் ஆண்டு தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின்படி, 12 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகள் தோட்டத் தொழிலில் அமர்த்தப்படுவது தடை செய்யப்பட்டது.

1986-ஆம் ஆண்டு குழந்தை தொழிலாளர் சட்டத்தின்படி தொழிற் சாலைகளிலும், சுரங்கங்களிலும் பணிபுரிய 14 வயது நிரம்பியவர்களாக இருக்க வேண்டும் என கூறப்பட்டது. 1987-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட தேசிய குழந்தை தொழிலாளர் கொள்கையின்படி குழந்தைத் தொழிலாளர் முறை ஒழிக்கப்பட்டது. குழந்தை பணியாளர்களுக்கென பிரத்தியேக பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட்டு, தொழில் சார்ந்த வகுப்புகள் துவக்கப்பட்டன.

இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் திருமதி. இந்திரா காந்தி அவர்களால் 1976-ஆம் ஆண்டு கொத்தடிமை தொழிலாளர் முறையை ஒழிக்க சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

பெண்களுக்கு எதிரான அநீதி

இந்திய நாட்டின் மக்கள் தொகையில், பெண்கள் சரிபாதியாக இருந்தபோதிலும், சமுதாயத்தில் ஆண்களுக்குச் சமமாக நடத்தப்படுவதில்லை.

பெண்களுக்கு எதிரான அநீதிகள்

ஆண் ஆதிக்கம், உடன் கட்டை ஏறும் வழக்கம், விதவை முறை, பெண் சிசுக் கொலை, வரதட்சனை முறை,

முறையான கல்வி மறுப்பு போன்றவைகள் பெண்களுக்கு எதிரான அநீதிகளாகும்.

பெண்களின் நிலை உயர அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள்

1829-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின்படி உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் ஒழிக்கப்பட்டது. 1856-ஆம் ஆண்டு விதவைகள் மறுமணச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. டாக்டர்.முத்துலட்சுமி அம்மையாரின் முயற்சியினால், 1929-ஆம் ஆண்டு சாரதா சட்டம் இயற்றப்பட்டு குழந்தைத் திருமணம் தடை செய்யப்பட்டது.

1956-ஆம் ஆண்டு இந்து வாரிசுரிமை சட்டத்தில், பெற்றோரின் சொத்தில் பெண்களுக்கும் சம பங்கு உண்டு எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. 1961ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட வரதட்சனை தடைச் சட்டத்தின்படி, வரதட்சனை கேட்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1976-ஆம் ஆண்டின் சம ஊதிய சட்டத்தில், சம பணிக்கு சம ஊதியம் ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்க பயிற்சி அளித்து நல்வாழ்வு வாழ அரசாங்கம் திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. (STEP)

தொட்டில் குழந்தை திட்டம் (1992) பெண் குழந்தைகளை சிகு கொலையில் இருந்து பாதுகாக்கிறது. மேலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் அனைத்து பெண்கள் காவல் நிலையங்களை உருவாக்கி, பெண்களின் உரிமைகளை தமிழக அரசு பாதுகாத்து வருகிறது.

1978-ஆம் ஆண்டை ஐ.நா. சபை உலக பெண்கள் ஆண்டாக அறிவித்துள்ளது.

பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள்

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகும், பல்வேறு பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளை எதிர் கொண்டு வருகிறது. அவற்றுள் ஏழ்மை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், விலைவாசி உயர்வு மற்றும் மக்கள் தொகை பெருக்கம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

வறுமை

உலக வங்கியின் கூற்றுப்படி, வறுமை என்பது “குறைந்தபட்ச வாழ்வு நிலையை அடைய இயலாத நிலைமை” ஆகும். வறுமை ஒரு சமூகப் பிரச்சனை ஆகும். சமுதாயத்தில் ஒரு பிரிவினர் உணவு, உடை, இருப்பிடம் இன்றி அவதிப்பட்டு வருகின்றனர். மற்றொரு பிரிவினர் பொருளாதார வளத்தில் உள்ளனர். இந்திய சமுதாயம் ஏழை, பணக்காரர் என்று இரு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் தொகையில் 1/3 வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ளனர். வறுமையினால் உடல் நலக்கேடும், மக்களின் திறமையும் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதனால், நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சியும் தேக்கம் அடைகிறது.

வறுமைக்கான காரணங்கள்

மக்கள் தொகைப் பெருக்கம், மக்களின் குறைவான வருமானம், விலைவாசி உயர்வு மக்களிடையே நிலவி வருகின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மற்றும் எழுத்தறிவின்மையும் வறுமைக்கான காரணங்களாகும்.

வறுமையை ஒழிக்க வழிமுறைகள்

அரசாங்கம், வறுமையை ஒழிக்க, வறுமை ஒழிப்புத் திட்டத்தினை (PAP) அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. மேலும், இந்திய அரசு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள்

மூலம் வறுமையை ஒழிக்க பல்வேறு திட்டங்களை அமுல்படுத்தி வருகிறது.

முதல் ஐந்தாண்டு (1951-1956) திட்டத்தின்படி விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, உணவுப் பிரச்சனையை தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் (1969-1974) மூலம் மக்களின் வாழ்நிலையை உயர்த்தவும், பொருட்களின் விலையை குறைக்கவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு (1974-1979) திட்டத்தின்படி, வறுமை ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் (1985-1990) திட்டத்தின்படி உணவு உற்பத்தியில் சுய சார்பு நிலையை உருவாக்கி, வறுமையை ஒழிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பத்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்படி, மக்களின் தனிநபர் வருமானத்தை இரட்டிப்பாக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இந்திய அரசாங்கம் ஜவஹர் ரோஜ்கார் யோஜனா திட்டத்தின் மூலம் வேலையில்லாதோருக்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்கி, வறுமை ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. முன்னாள் பிரதமர் திருமதி. இந்திரா காந்தி அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 20 அம்ச திட்டத்தின்படி கிராமப்புறத்தில் வறுமையை ஒழித்து சமுதாயத்தின் அடித்தட்டு மக்களை பொருளாதாரத்திலும், சமுதாயத்திலும் உயர்த்தி சமூக நீதி கிடைக்க வழிவகை செய்யப்பட்டது.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்பது பணிபுரிய விருப்பமும், உடல்

தகுதியும் இருந்தும், வேலை கிடைக்காமல் இருப்பதைக் குறிக்கும். இது இந்தியாவை பாதிக்கும் பிரச்சனைகளில் ஒன்றாகும்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கான காரணங்கள்

விவசாய நாடான இந்தியாவில், விவசாயம் சார்ந்த வேலை வாய்ப்புகள் குறைந்த அளவிலேயே உள்ளன. அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியினால், விவசாயத்திற்கான மனித சக்தி வெகுவாக குறைந்துள்ளது. மக்கள் தொகை பெருக்கம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள்

இந்திய அரசாங்கம் தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு திட்டத்தின்படி (NREP) (1980) மக்களுக்கு அதிகபட்ச வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வழிவகுத்தது. 1983 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட கிராமப்புற நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உத்திரவாதத் திட்டம் (RLEG) வருடத்திற்கு குறைந்தபட்சம் 100 நாட்களுக்கு, நிலமற்ற குடும்பங்களில் ஒருவருக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்க வழிவகுத்தது. 1979 ஆம் ஆண்டு அரசு கொண்டுவந்த கிராமப்புற இளைஞர் வேலை வாய்ப்பு திட்டம் (TRYEP), இளைஞர்களுக்கு தொழிற்பயிற்சி வழங்கி சுய வேலை வாய்ப்பிற்கு வழி வகுத்தது. 1989-ஆம் ஆண்டு அரசு கொண்டு வந்த ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜனா (JRY) என்ற திட்டம் கிராமப்புற மக்களுக்கு கிராம பஞ்சாயத்தின் மூலம் நிதி உதவி வழங்கி அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு வகை செய்தது.

விலைவாசி உயர்வு

அத்தியாவசிய பொருள்களின் உற்பத்தி மற்றும் தேவை, அப்பொருளின் விலையை நிர்ணயம் செய்கிறது. உற்பத்தி குறைவாகவும், தேவை அதிகமாகவும் இருந்தால் விலை உயர்வு ஏற்படுகிறது.

விலை உயர்வுக்கான காரணங்கள்

மக்கள் தொகை பெருக்கமும், பொருள்களின் உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதும், விலை உயர்வுக்கு காரணங்களாகும். பருவமழை தவறுவதால் விவசாயப் பொருள்களின் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. மேலும் உணவுப் பதுக்கலும் மற்றும் கள்ள வியாபாரம் செய்வதும் விலை உயர்வுக்கு காரணங்களாகும்.

விலை உயர்வை கட்டுப்படுத்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள்

அரசாங்கம், பொது விநியோக முறையின் (PDS) மூலம் மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. பொருட்களை பதுக்குபவர்களுக்கு எதிராகவும், கள்ள வியாபாரத்தில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு எதிராகவும் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. கூட்டுறவு பண்டகசாலை மூலமாகவும் மக்களுக்கு அத்தியாவசிய பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

மக்கள் தொகை

எதிர்பாராத விதமாக ஏற்படும் மக்கள் தொகை வளர்ச்சியே மக்கள் தொகை பெருக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் உள்ள மிகப் பெரிய பிரச்சனை மக்கள்

தொகை பெருக்கம் ஆகும். உலக நாடுகளில் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் இந்தியா இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது. 2.4% நிலப்பரப்பளவை கொண்டுள்ளது. இந்தியா, உலக மக்கள் தொகையில் 16.84% பெற்றுள்ளது.

2011-ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, இந்திய மக்கள் தொகை 121,01,93,422 ஆகும்.

மக்கள் தொகை பெருக்கத்திற்கான காரணங்கள்

மக்களின் பிறப்பு விகிதம் அதிகமாகவும், இறப்பு விகிதம் குறைந்துள்ளது. மருத்துவம், அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தினால் இறப்பு விகிதம் குறைவாக உள்ளது. நாட்டில் தொற்றுநோய் மற்றும் கொள்ளை நோய் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. மேலும் சிசு மரணம் அதிக அளவில் குறைந்துள்ளதாலும், ஏழை மக்கள் தங்களுக்கு அதிக குழந்தைகள் பிறந்தால், அதிக வருமானம் கிடைக்கும் என்று எண்ணுவதாலும், ஆண்குழந்தை கட்டாயம் வேண்டும் என்று கருதுவதாலும் மக்கள் தொகை பெருக்கம் ஏற்படுகிறது.

விளைவுகள்

மக்கள் தொகை பெருக்கம் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியை வெகுவாக பாதிக்கிறது. இது வறுமை, விலை ஏற்றம், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்ற பல்வேறு சமுதாயப் பிரச்சனைகளை உருவாக்குகிறது. மக்கள் தொகை பெருக்கம், சுற்றுச் சூழல் பாதிப்பையும், சுகாதார சீர்கேட்டையும் உருவாக்குகிறது.

ஆண்டுதோறும் ஜூலை, 11-ஆம் நாள் உலக மக்கள் தொகை நாளாக பின்பற்றப்படுகிறது.

மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள்

அரசாங்கம் மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்த, குடும்ப கட்டுப்பாட்டு முறையை மக்களிடையே பரப்பி வருகிறது. பெண்கல்வியை ஊக்குவித்து, மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி வருகிறது. பலதார முறை மற்றும் பால்ய விவாகத்தை தடை செய்து சட்டபூர்வ நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது. இரு குழந்தைகளைப் பெற்று, சிறு குடும்ப வாழ்வு நடத்துபவர்களுக்கு, அரசு ஊக்கத் தொகை வழங்கி ஆதரிக்கிறது. மேலும், திருமணம், பிறப்பு மற்றும் இறப்பு ஆகியவற்றை முறையாக பதிவு செய்ய வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறது.

இந்திய மக்கள் கடந்த காலத்தை சிறப்பாக பெற்றிருந்த போதிலும், தெரிந்தோ, தெரியாமலோ பல்வேறு சமூக - பொருளாதார பிரச்சனைகளுக்கு ஆளாகி உள்ளனர். இதனால் ஒரு பகுதியினர் சொல்லொண்ணாத துயரில் ஆட்பட்டுள்ளனர். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பின் அரசாங்கத்தின் முயற்சியினால், மக்கள் சமூக, பொருளாதார பின்னடைவில் இருந்து மேன்மையுற்றிருக்கிறார்கள். நாட்டில் உள்ள அனைத்து பிரச்சனைகளும் முறையாக தீர்க்கப்பட வேண்டுமெனில், மக்கள் அனைவருக்கும் முறையான கல்வி கிடைக்க வழிவகை செய்திட வேண்டும்.

பயிற்சி

I) சரியான விடையை தேர்ந்தெடுக்கவும்.

1. தேசிய கல்விக் கொள்கை _____ ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
அ) 1968 ஆ) 1986 இ) 1996
2. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இலக்கு _____ ஆகும்.
அ) தொழில் துறை ஆ) தொழில் நுட்பம் இ) விவசாயம்
3. உலக எழுத்தறிவு தினம் _____ ஆகும்.
அ) செப்டம்பர்-8 ஆ) அக்டோபர்-2 இ) ஜூலை-15
4. 1829-ஆம் ஆண்டின் சட்டம் _____ ஐ ஒழித்தது.
அ) சிசு மரணம் ஆ) குழந்தைத் திருமணம் இ) சதி

II) கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

1. பல்கலைக்கழக மான்யக்குழு _____ மொழியை பயிற்று மொழியாக்க விரும்பியது.
2. 1990-ஆம் ஆண்டை உலக எழுத்தறிவு வருடமாக _____ அறிவித்தது.
3. 1986-ஆம் ஆண்டு குழந்தைத் தொழிலாளர் சட்டம் குழந்தைகளை _____ மற்றும் _____ இல் பணியமர்த்த தடைவிதித்தது.
4. விதவை மறுமணச் சட்டம் _____ ஆண்டு இயற்றப்பட்டது.

III) பொருத்துக.

1. சாரதா சட்டம் 1992
2. சம ஊதியச் சட்டம் 1976
3. கரும்பலகை திட்டம் திருமதி. இந்திராகாந்தி
4. “20 அம்ச திட்டம்” 1929

IV) குறுகிய விடையளி.

1. எழுத்தறிவின்மை என்றால் என்ன ?
2. பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்கு அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் சிலவற்றைக் கூறுக.
3. “வறுமை” விளக்கம் தருக.
4. வேலையில்லா திண்டாட்டத்தினைப் போக்க அரசு மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் யாவை ?

V) விரிவான விடையளி.

1. சுதந்திரத்திற்குப்பின், நாடு எதிர்கொண்டுள்ள சமூக பிரச்சனைகளை விவரி.
2. மக்கள் தொகை பெருக்கத்திற்கான காரணங்கள் யாவை ? அதனைக் கட்டுப்படுத்த அரசு எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகளை விவரி.